

În prezența membrilor Prezidiului Republicii Populare Române, a primului ministru, a membrilor guvernului și a delegaților străini,

PRIMA ZI A CONGRESULUI Partidului Muncitoresc Român s'a desfășurat într'un entuziast spirit de luptă

În ședința de dimineață:

- S'au ales prezidiul, biroul și comisiile Congresului
- Au vorbit tov. Șt. Voitec, membru al Prezidiului R.P.R. și d. dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri
- Delegații Partidelor Comuniste și Social-Democrate de stânga din străinătate au felicitat plini de admirație clasa muncitoare din România pentru marea contribuție dată cauzei unității proletariatului din toate țările

În ședința de după amiază:

CONGRESISTII ȘI INVITAȚII AU ASCULTAT CU ATENȚIE INCORDATA SUBLINIIND CU INFLACARATE APLAUZE

RAPORTUL POLITIC GENERAL FĂCUT DE TOV. GH. GHEORGHIU-DEJ

I. Introducere

Tovarăși și tovarăse, Congresul nostru desăvârșește caciace am realizat încă înainte de Congres, în domeniul unificării politice și organizatorice. Crearea partidului unic al clasei muncitoare nu este o simplă hotărâre care abia urmează să fie tradusă în viață într'un viitor mai mult sau mai puțin apropiat, deoarece noi venim la acest Congres cu organizații unice și cu conducători unici ale organizațiilor lor de partid.

Unitatea organizatorică pe care am înfăptuit-o în organizațiile noastre de partid de întreprindere și instituție, de sector, locale, de plasă și județene, a izvorit în mod organic din unitatea noastră de acțiune în cadrul Frontului

Unic Muncitoresc, din acțiunea de lămurire ideologică și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

și ia dreptul să dicteze poziția guvernului și regimul intern din Franța și Italia, iar unul din reprezentanții americani oficiali (Ministrul de Război, Forrestal) a declarat față de țările

prin obligațiile lor față de Statele Unite ale Americii, despre care am vorbit mai sus. Lacheii europeni și marilor capitaliști americani vor să le ușureze acestora din urmă sarcina de a stă-

democrației parlamentare burgeoze ca Franța, cele mai elementare principii parlamentare sunt călcate în picioare. În numeroase țări poliția, din ordinele unor miniștri ce-si zic socialiști și democrați, trage în muncitori cu un zel demn de echi-pele SS.

Pseudo-democrații americane desființează fără jenă până și libertatea conștiinței. Se adăncește contrastul între situația clasei dominante și a celei asuprite. În timp ce numărul șomerilor totali și parțiali din Statele Unite se cifrează la mai multe milioane, Truman a mărturisit că beneficiile nete ale monopolurilor americane au atins în anul 1947 cifra de 17 miliarde dolari, față de 12 1/2 miliarde în anul 1946.

Dar și mai evident este falimentul sistemului economic capitalist. Pe când țările democrației noi își reconstruiesc în mod planificat economia națională și aplică cu succes reforma monetară, economia țărilor capitaliste este cufundată în haos, iar inflația a lovit direct în interesele oamenilor muncii nu numai în Anglia, Franța, Italia, dar chiar și în bogata Americă.

În Statele Unite cresc stocurile de mărfuri ce putrezesc în depozite, a izbucnit un crăh bursier, se devalorizează dolarul. Toate acestea prevestesc apropiata criză economică. Această criză este așteptată cu spaimă nu numai în U.S.A. ci și în toate țările legate economic de Statele Unite. Niciodată nu a fost atât de vizibil ca acum că regimul capitalist este nepotencios de a soluționa problemele vitale — sociale și economice — ce se pun în fața popoarelor, că el reprezintă o piedică gravă în calea progresului omenirii, că este necesară înlocuirea lui printr'o orânduire socială superioară — orânduirea socialistă.

După cel de al doilea războiu mondial pe arena internațională s'au retrăcut deplasări în favoarea forțelor democrației și socialismului. Mersul evenimentelor, ara-

democrației parlamentare burgeoze ca Franța, cele mai elementare principii parlamentare sunt călcate în picioare. În numeroase țări poliția, din ordinele unor miniștri ce-si zic socialiști și democrați, trage în muncitori cu un zel demn de echi-pele SS.

Pseudo-democrații americane desființează fără jenă până și libertatea conștiinței. Se adăncește contrastul între situația clasei dominante și a celei asuprite. În timp ce numărul șomerilor totali și parțiali din Statele Unite se cifrează la mai multe milioane, Truman a mărturisit că beneficiile nete ale monopolurilor americane au atins în anul 1947 cifra de 17 miliarde dolari, față de 12 1/2 miliarde în anul 1946.

Dar și mai evident este falimentul sistemului economic capitalist. Pe când țările democrației noi își reconstruiesc în mod planificat economia națională și aplică cu succes reforma monetară, economia țărilor capitaliste este cufundată în haos, iar inflația a lovit direct în interesele oamenilor muncii nu numai în Anglia, Franța, Italia, dar chiar și în bogata Americă.

În Statele Unite cresc stocurile de mărfuri ce putrezesc în depozite, a izbucnit un crăh bursier, se devalorizează dolarul. Toate acestea prevestesc apropiata criză economică. Această criză este așteptată cu spaimă nu numai în U.S.A. ci și în toate țările legate economic de Statele Unite. Niciodată nu a fost atât de vizibil ca acum că regimul capitalist este nepotencios de a soluționa problemele vitale — sociale și economice — ce se pun în fața popoarelor, că el reprezintă o piedică gravă în calea progresului omenirii, că este necesară înlocuirea lui printr'o orânduire socială superioară — orânduirea socialistă.

După cel de al doilea războiu mondial pe arena internațională s'au retrăcut deplasări în favoarea forțelor democrației și socialismului. Mersul evenimentelor, ara-

democrației parlamentare burgeoze ca Franța, cele mai elementare principii parlamentare sunt călcate în picioare. În numeroase țări poliția, din ordinele unor miniștri ce-si zic socialiști și democrați, trage în muncitori cu un zel demn de echi-pele SS.

Pseudo-democrații americane desființează fără jenă până și libertatea conștiinței. Se adăncește contrastul între situația clasei dominante și a celei asuprite. În timp ce numărul șomerilor totali și parțiali din Statele Unite se cifrează la mai multe milioane, Truman a mărturisit că beneficiile nete ale monopolurilor americane au atins în anul 1947 cifra de 17 miliarde dolari, față de 12 1/2 miliarde în anul 1946.

Dar și mai evident este falimentul sistemului economic capitalist. Pe când țările democrației noi își reconstruiesc în mod planificat economia națională și aplică cu succes reforma monetară, economia țărilor capitaliste este cufundată în haos, iar inflația a lovit direct în interesele oamenilor muncii nu numai în Anglia, Franța, Italia, dar chiar și în bogata Americă.

În Statele Unite cresc stocurile de mărfuri ce putrezesc în depozite, a izbucnit un crăh bursier, se devalorizează dolarul. Toate acestea prevestesc apropiata criză economică. Această criză este așteptată cu spaimă nu numai în U.S.A. ci și în toate țările legate economic de Statele Unite. Niciodată nu a fost atât de vizibil ca acum că regimul capitalist este nepotencios de a soluționa problemele vitale — sociale și economice — ce se pun în fața popoarelor, că el reprezintă o piedică gravă în calea progresului omenirii, că este necesară înlocuirea lui printr'o orânduire socială superioară — orânduirea socialistă.

După cel de al doilea războiu mondial pe arena internațională s'au retrăcut deplasări în favoarea forțelor democrației și socialismului. Mersul evenimentelor, ara-

TOV. GH. GHEORGHIU-DEJ

II. Situația internațională

Imprejurările externe în momentul unificării politice, organizatorice și ideologice a proletariatului din România, constituie o confirmare categorică a aprecierii că în politica internațională există în prezent două tendințe profund deosebite — tendința imperialistă și anti-democratică și cea anti-imperialistă și democratică. În lumile ce s'au scurs s'a vădit și mai mult deosebirea profundă ce există între țările lagărului imperialist și cele ale lagărului democratic în tot ce privește organizarea postbelică a lumii.

Intrucât forța conducătoare a lagărului imperialist și anti-democratic este imperialismul american, ale cărui interese și scopuri determină politica lagărului imperialist, este util să rezumăm obiectivele urmărite în politica internațională de cercurile imperialiste americane.

Aceste cercuri urmăresc în primul rând să cucerească dominația mondială reducând la situația de sateliți ai Statelor Unite toate statele mai

slabe, inclusiv Anglia și Franța.

Lupta popoarelor pentru suveranitate și independență lor constituie o piedică în calea transformării întregii lumi în moșia bancherilor și președinților de trusturi americane. Crearea de baze militare, jefuirea diferitelor țări pe cale de credite cămătărești, înlăturarea din guvern a forțelor politice, creșterea din nou de independență națională, propagandă împotriva ideii de suveranitate națională făcută de slugile imperialismului american dela Churchill la Bevin și Blum — toate aceste mijloace politice, economice, ideologice, urmăresc același scop — de a desființa suveranitatea ălor state, pentru a avea pretinderea „porți deschise” în fața expansiunii imperialiste americane.

Mărețea putere socialistă — Uniunea Sovietică, precum și țările democrației populare ce s'au născut din căzușele imperialismului și și-au cucerit independența, reprezintă indeosebi un ob-

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

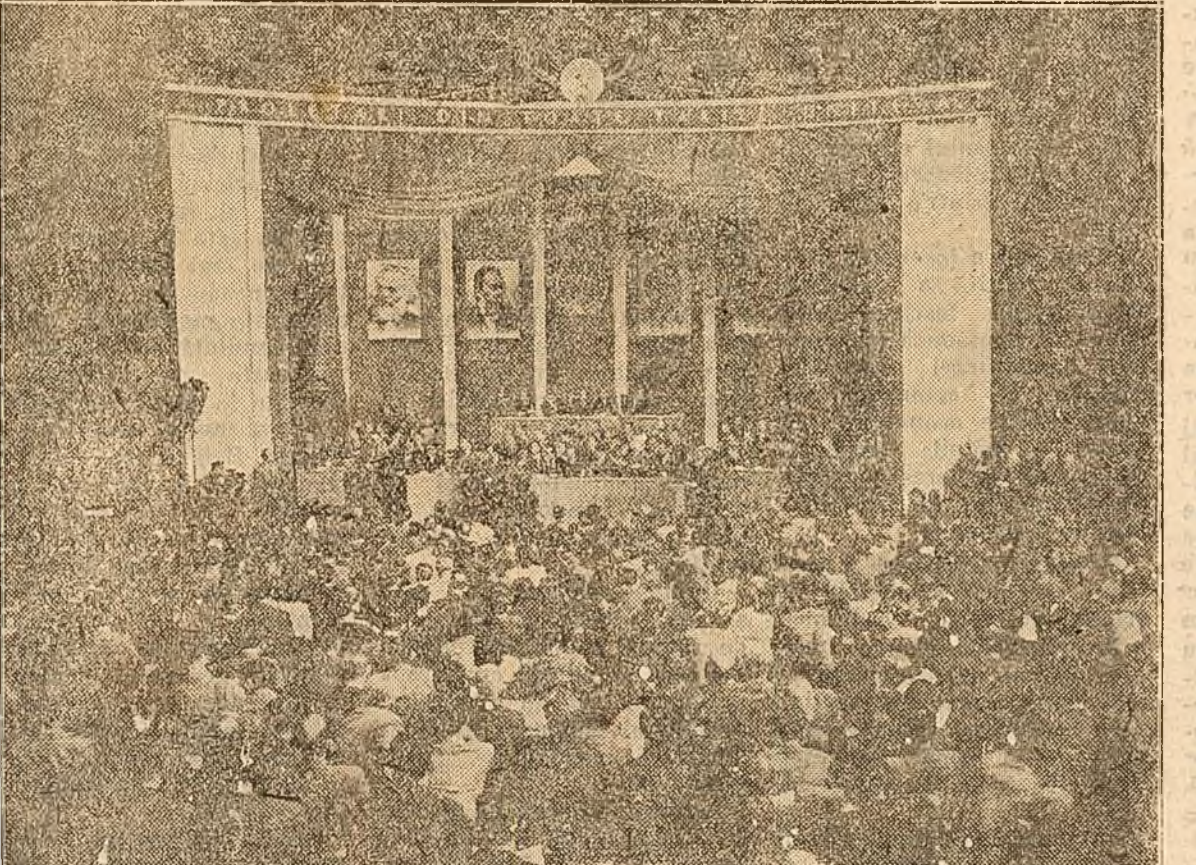
De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

UN ASPECT AL LUCRARILOR CONGRESULUI: În fund se vede Biroul Prezidiului, Prezidează tov. Teohari Georgescu. Pe băncile din centrul estradei au luat loc membrii Prezidiului Congresului. În părți se află delegații străini. La tribună, tov. Charles Tillon.

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

stacol de netrecut în calea expansiunii imperialiste și din apropierea tovarășească ce s'a încheiat în munca și în lupta dusă în comun. În felul acesta am izbutit să făurim o bază solidă, de nezdruccinat, Partidului Muncitoresc Român — unicul partid al clasei muncitoare — a cărui realizare o vom consfinți aci. Nu numai faptul creării unui partid muncitoresc unic, în sine, dar și felul în care s'a făcut unificarea, reprezintă o mare izbândă a muncitorimii din România.

De aci înainte suntem cu toții membri ai aceluiaș partid, iar clasa muncitoare are un singur partid, avangarda ei marxistă-leninistă — Partidul Muncitoresc Român!

26-158 2084 12495 19805
In pagina N-V 1835 7320 19498
249 19805 22223

Cum s'a desfășurat prima zi a Congresului Partidului Muncitoresc Român

Cuvântările ținute în ședința
de dimineață

249
259
308
100
408

147,25
1013
1980
1978
15
9
1350
1530
2880
5700
2240
3316
3816
830
10198
519
10714
1372
12089
1620
2880
4500
199005
197992
1023
1980
1979

Raportul politic general făcut

Continuare din pag. 1-a

este strâns unită în jurul forțelor democratice și manifestă nesdrucinata hotărâre de a se lăsa de sub jugul învâdătorilor imperialiști.

În China armata de eliberare națională, condusă de tov. Mao-Tse-Dun, a trecut la ofensiva aproape pe tot teritoriul acestei imense țări. Manciuria și Nordul Chinei au fost aproape complet eliberate. Lupte mari se dau nu numai în centrul, dar și în Sudul Chinei. Armatele populare se află în nemiloșita apărare a centrelor vitale ale Chinei. Strălucite succese ale poporului chinez în lupta împotriva regimului anti-popular al lui Chiang Kai-Shek dau un nou avânt luptei de eliberare a popoarelor coloniale din Asia.

În Spania cu toate spânzurațiile și cece, eroicul popor spaniol își însușește lupta împotriva călăuzii Franco. Regimul lui Franco este sprâncit de cercurile imperialiste din Statele Unite, Anglia și Franța, dar este urit și disprețuit de popoarele întregii lumi.

Un însemnat aport la întărirea lagărului democratic îl aduce celor 7 țări ale democrației noi — Iugoslavia, Bulgaria, Polonia, Cehoslovacia, România, Ungaria, Albania. Asemenea evenimente ca naționalizarea industriei în Bulgaria, succesele în îndeplinirea planului cincii în Iugoslavia, încheierea unei serii de tratate de prietenie și asistență mutuală între Bulgaria, Iugoslavia, România, Ungaria, înălturarea monarhiei în România, arată în mod evident că în timp ce lumea capitalistă este cuprinsă de patențele zădărnici și sabotare, țările democratice noi înaintază în drumul lor spre socialism, rezolvând cu deplin succes problemele în fața cărora s'a dovedit complet neputincios sistemul capitalist și democrația burgheză.

Un factor hotărâtor în raportul de forțe pe arena internațională îl constituie continua consolidare a forței politice și economice a marului stat socialist — Uniunea Sovietică.

Popoarele sovietice au re-purcat în vâlnțele luni o mare victorie: în Octombrie 1947 nivelul producției industriale din U.R.S.S. a atins pe cel dinaintea de război. Reforma monetară și desființarea raționării produselor a fost o nouă demostreație a covârșitoarei superiorități a regimului socialist asupra celui capitalist. La îndemnul muncitorilor din Leningrad, milica-ne de muncitori sovietici își iau obligația de a realiza planul de 5 ani în 4 ani. Prevederile primilor doi ani ai celui de al patrulea plan cincinal au și fost realizate cu deplin succes. Acțiunea dusă în Consiliul Miniștrilor de Externe și la O. N. U. de delegații sovietice, călăuziți de politica de pace stalinistă, a însemnat o serioasă lovitură dată instigatorilor de război și o nouă întărire a prestigiului internațional al Uniunii Sovietice.

Acest bilanț sumar al evenimentelor din ultimele luni, arată clar că raportul de forțe favorabil lagărului democratic nu este un fenomen accidental, ci efectul unei legi a dezvoltării istorice.

Tăria lagărului anti-imperialist și slăbiciunea celui imperialist constă în aceea că LUPTA ÎNTR-ACESTE DOUA LAGARE ARE LOC ÎN CONDIȚIILE CONȚINUTULUI ASCUȚIT AL CRIZEI GENERALE A CAPITALISMULUI, ALE SLĂBIRII FORTELOR CAPITALISMULUI ȘI ALE ÎNFRĂNGERII FORTELOR SOCIALISMULUI ȘI DEMOCRATIEI.

Reacționarii americani și-au asumat sarcina de a salva sistemul capitalist, care trosnește din încheeturi. Dar imperialismul este ULTIMUL STADIU AL CAPITALISMULUI IMPERIALIST este capitalismul în putrefacție, în agonie, și sfârșitul său cu toate sfârșirile lui, este inevitabil.

Imperialiștii de dincolo de ocean și cei de aici aproape, sunt secundați în sfârșitul lor de vechii specialiști în domeniul încrecărilor de această natură — socialiștii de dreapta: Attlee și Bevin, Blum și Ramadier, Saragat și Renner. Dar legile dezvoltării istorice sunt mai puternice decât gloatele lui Ramadier și Moch, decât zăngănitul de armă al lui Bevin și Attlee decât încercările ridicole de falsificare a marxismului, făcute de trădătorul Léon Blum.

Eforturile unite ale imperialiștilor și ale vâtaților lor — social-democrații de dreapta — de a izola partidele comuniste și de a le compro-

mite în ochii poporului, dau gres. În toate țările lumii partidele comuniste, oricât de grele ar fi condițiile în care activează, se află în fruntea luptei populare pentru libertate, împotriva exploatații capitaliste, împotriva jugului imperialist, pentru o pace trinită.

Pe de altă parte, într-o serie de țări are loc apropierea de partidele comuniste a acelor social-democrați cari văd că reformismul duce direct în brațele imperiali-

stului. Hotărârea Congresului Partidului Socialist Italian de a se prezenta în alegeri pe liste unice cu comunistii recenta hotărâre a Partidului Social-Democrat Bulgar de a porni pe drumul unificării cu Partidul Muncitoresc (Comunist) Bulgar, unitatea de acțiune între comunistii și socialiștii din Polonia și Ungaria, etc., toate acestea demonstrează odată mai mult justetea drumului nostru.

Acestea sunt împrejurările internaționale în care noi înfăptuim în România Partidului Muncitoresc Român, ca

partid unic al clasei muncitoare.

Analiza acestor împrejurări arată limpede că viitorul este de partea forțelor democratice și socialismului. Popoarele pun la ordine a zilei transformarea socialistă a societății. Lagărul imperialist nutrește speranța de a putea împiedica acest lucru prin deslătuirea unui nou război mondial. Dar forțele muncitorești și democratice sunt conduse de un președinte ales, dar care în realitate sunt stăpânite de câteva sute de familii de mari bancheri, mari industriași și conducători de monopoluri capitaliste.

Ea este o formă nouă de stat, deoarece nu numai în comparație cu monarhia, dar și în comparație cu orice republică burgheză, republica populară reprezintă un nou pas înainte în evoluția socială.

Republicile burgheze oricât de democratice s'ar preinde ele, sunt chemate să apere privilegiile claselor exploatare împotriva maselor exploatare. Acest caracter al republicilor burgheze se oglindește în întreaga lor structură socială, politică, juridică, morală, etc.

Lenin scrie că „democrația burgheză rămâne totdeauna și nu poate să nu rămână în condițiile capitalismului strâmt, cumtă, falsă, țărnică, un răi pentru cei bogăți, o capcană și înșelăciune pentru cei exploatați, pentru cei săraci”.

Cu totul alt caracter îl are republica populară.

Ceia este nouă în republica noastră e faptul că ea se află în slujba majorității poporului în lupta lui pentru bunul trai, pentru un viitor fericit. Republica noastră populară este un instrument de apărare a poporului muncitor împotriva oricărui exploatați și asuprit.

Marele Lenin prevedea încă în anul 1916 că „toate națiunile vor veni în contact, dar toate vor veni într-un mod nu tocmai identic, fiecare va da un caracter specific național sau altele forme democratice”, unuia sau altuia ritm al transformărilor socialiste ale țărilor latine ale viștii sociale”.

Republica noastră este o formă nouă de stat, care nu este decât o etapă în dezvoltarea democrației populare în România. Un nou succes al regimului democratic.

Luată materialele procesului complotiștilor. Aceste materiale au arătat întregii lumi în ce cloacă a trădării de țară s'au bălăcit acei pe care oficinele reacționare străine încearcă să-i prezinte drept „democrați” și „patrioți”.

E lesne de închipuit ce soartă ar fi avut țânara noastră democrație populară dacă nu am fi rețezat tentaculele, pe care le întindeau spre noi serviciile de spionaj și diversione, dacă am fi lăsat pe locașii săi înșelăcești din nou bande teroriste.

Lichidarea bandei complotiștilor și pedepsirea meritată dată trădătorilor țării și a poporului nostru a fost o manifestare a vigoriei regimului de democrație populară din România.

Demascarea și pedepsirea criminalilor complotiști a însemnat falimentul partidelor burghezo-mosieriste, falimentul vechilor clase dominante din România, al marilor capitaliști și al moșierilor. După primul război mondial aceste clase transformaseră România, cu toată constituția ei „belle époque” într-o țară care mai înapotea țării. Bogățiile țării încăpuseră în scurtă vreme în mâinile capitaliștilor englezi, americani, francezi, germani, olandezi, belgieni. Creditorii străini dictau țării politica economică iar statele-majore ale țării imperialiste — politica ei externă. Când muncitorii anglo-francezi nu cedau „sfera de influență” din această parte a Europei, lui Hitler, fostele clase dominante s'au reorientat foarte repede și au slujit pe Hitler și marile capital germane cu aceiași servilitate cu care slujeau înainte pe reacționarii și marii capitaliști anglo-franco-americani.

În timpul când poporul era aruncat într-un război criminal, iar înmărunțit în carne de tun pentru interesele imperialistului german, exponenții claselor dominante făceau a-faceri mănoase cu trusturile și băncile hitleriste și se îmbogățeau din jefuirea teritoriilor sovietice crotopite. După zdrobirea Germaniei hitleriste, acești venici naționaliști ai independenței naționale, acești săngerosi spoliatori ai poporului și profitorii miizeriei materiale și culturale în care se afla poporul, sperau să poată continua vechiul joc, sub ordine-

le imperialiștilor străini, făcând negoț cu interesele țării, cu avuțiile ei, cu neafărarea ei. Dar s'a schimbat ceva în țara noastră. Ceea ce era posibil în România de ieri nu mai era posibil după prăbușirea Germaniei hitleriste, după eliberarea României de sub jugul hitleristo-antonescian și trecerea maselor largi ale muncitorilor la o viață politică activă. Desvâltarea completului și discreditat în ochii poporului pe autorii lui care, voind să readucă România la rolul de pion al politicii imperialiste, au decăzut până la cea mai nedeghizabilă trădare națională.

Procesul complotiștilor a arătat curând înlăturarea dela guvern a celorlalte grupuri politice exponeate a intereselor marului capital și a moșierimii expropriate — gruparea lui Tătărescu.

Nu insistăm asupra refestății activități depuse de reprezentanții acestei grupări la departamentele pe care le-au condus, îndeosebi la externe și finanțe. Faptele sunt cunoscute și mai sunt vii în memoria tuturor. Important este că prin înlăturarea tăărăscilor dela guvern, forțele sociale principale din țara noastră — clasa muncitoare alată cu țărâna muncitoare și-au afirmat hotărârea de a nu mai permite niciodată claselor exploatare și exponenților lor de a lua parte la conducerea treburilor Statului.

Precum vedem, înlăturarea tăărăscilor n'a fost o remaniere de guvern oarecare, ci o fundamentală schimbare a caracterului pe care-l are guvernul nostru, o schimbare în caracterul puterii în Stat. GUVERNUL NOȘTRU ÎN NOUA LUI STRUCTURA ESTE UN GUVERN DE EX-PRIMA FIDEL INTERESELE INTERESELE TARANIMII MUNCITOREȘTE ȘI ALE INTELLECTUALITĂȚII ÎNAINȚATE.

Dar mai era necesar să se lichezeze adănc nepotrivirea ce exista între caracterul nou al puterii în stat și forma de stat. Era necesar să înlăturăm o formă de stat, care nu numai că era învechită și cu totul nepotrivită noilor condiții sociale și politice din țara noastră, dar constituia o piedică gravă în drumul dezvoltării noastre democratice.

Nu era cu puțină să se consolideze puterea oamenilor muncii, atât vreme cât în fruntea Statului se afla cel mai mare moșier și unul din cei mai bogăți capitaliști ai țării, care păstra o parte însemnată a puterii în stat. Nu era posibil să pornești la construirea temelilor unei orânduri sociale superioare, câtă vreme statul mai avea o formă moșieră din timpurile întinate ale evoluției medii.

Monarhia a fost un parazit urias pe corpul țării noastre. Fosta familie regală posedă nenămurite moșii, vile, păduri, livezi, însumând sute de mii de hectare.

Membrii ei dețineau acțiunile mai multor întreprinderi mari.

Cât despre rolul politic jucat de monarhia în România, acesta este bine cunoscut de fiecare dintre cei prezenți.

În anul de luptă pentru construirea democrației populare, palatul devenise centrul de atracție a tuturor forțelor reacționare. De el își legau speranțele dușmanii imperialiști ai suveranității și independenței noastre de stat. Nu odată măsurile democratice de o importanță vitală pentru țară întâmpinau la palat o îndârjită și îndelungată rezistență.

Adăncă nepotrivire în viața interioară a statului nostru, pricinuită de existența monarhiei, a fost lichidată prin acțiune istorică al înlăturării monarhiei.

Locul regalului l-a luat în țara noastră o formă de stat nouă, înaintată — republica populară.

Deci-zicem noi republicii noastre — republică POPULARĂ?

Nu-i zicem republică POPULARĂ pentru că ea nu are nimic comun cu republicile capitaliste care formal

III. Realizările regimului democratic

Înainte de a trece la analiza împrejurărilor interne în care are loc realizarea Partidului Muncitoresc Român, dați-mi voie să aruncăm o privire asupra trecutului pentru ca în lumina transformărilor din ultima vreme să adăncim semnificația etapelor principale a luptei, duse dela 23 August încoace de forțele noastre democratice.

În masa poporului nostru — muncitori, ostași, țărani nevoiași, partea cea mai bună a intelectualității — răsturnarea dictaturii lui Antonescu a produs o răscăltare profundă și a stărnit un puternic avânt de luptă. Datorită acestui lucru, noi am putut avea pe front după 23 August, numeroase divizi, care și-au demonstrat combativitatea pe câmpul războiului anti-hitlerist. Acesta n'a fost fîrște meritul lui Mihai I și nici al guvernului Sănătescu sau Rădescu, ci meritul forțelor democratice ale țării noastre, care în ciuda piedicilor ce le puneau guvernele reacționare și sabotare, au știut să imprimе în luptă și voință de luptă atât trupelor noastre depe front, cât și maselor muncitorești din spațiile frontului”.

Reacțiunea din țara noastră a simțit curând vigoarea acestei voințe de luptă a maselor muncitoare.

Schimbarea dela 6 Martie, hotărâtoare pentru soarta democrației românești n'a fost obținută prin pactarea, ci smulșă prin luptă populară regulii și reacțiunii grupate în jurul lui.

Această caracter de acțiune de luptă a forțelor populare l-a avut și una din reformele fundamentale ale regimului nostru democratic — reforma agrară. S'a amintit că reforma agrară a început să fie aplicată pe teren cu mult înainte de legiferarea ei, în urma apelului către țărani lansat de Partidul Comunist la 11 Februarie, de a trece cu dela sine putere la înfăptuirea reformei agrare pe teren. În același timp în diferite părți ale țării moștele populare au înlăturat prin luptă pe reacționarii din fruntea prefecturilor și primăriilor, înlocuindu-i cu elemente democratice. Guvernul dela 6 Martie s'a sprijinit în acțiunea sa de realizare a reformei agrare pe activitatea comitetelor țărănești de reformă agrară ce au luptat împotriva moșierimii și a tuturor celor ce căutau s'o salveze de lichidare.

23 August, 6 Martie, participarea la războiul anti-hitlerist, reforma agrară, alegerile parlamentare, transformările pretrecute în țara noastră în a doua jumătate a anului ce s'a scurs — sunt verigi ale unui aecelșant, etape diferite ale aceluiași proces de făurire prin lupta poporului muncitor a unui regim de democrație populară în țara noastră.

REZULTATUL ACESTUI PROCES ESTE REPUBLICA POPULARA ROMANA!

Noua constituție pe care o va căpăta în curând republica noastră populară — constituția unui regim născut și încheiat în luptă va trebui să consemneze că puterea populară în țara noastră a fost cucerită în urma luptei duse împotriva fascismului, reacțiunii și imperialismului de muncitorimea aliată cu țărâna muncitoare, precum și cu intelectualitatea înaintată.

Tovarăși și tovarășe,

Perioada de pregătire a Partidului muncitoresc unic la fost deosebit de bogată în evenimente, ce au avut adănci urmări în viața noastră de stat. Aceasta nu este desigur o simplă coincidență. Tocmai pentru că transformările interne pur sarcini noi în fața proletariatului, în calitate lui de forță conducătoare a democrației românești, a fost nevoie să se grăbească făurirea acestei admirabile arme de luptă a clasei muncitoare care este Partidul Muncitoresc Român.

Transformările la care mă refer se plasează în scurta perioadă de 7 luni: Iulie 1947 — Ianuarie 1948. Ajun-ge să comparăm situația po-

lului nostru democratic prezintă o realizare a democrației populare românești, de care ne putem mândri.

Forțele muncitorești sunt inițioarele lui democrației, consecvențe în politica națională, Egala îndreptărire a țărănilor nevoiași de orice naționalitate la reforma agrară, susținerea de către stat a școlilor naționale, dreptul de a folosi limba maternă în administrație și justiție, participarea efectivă, bazată pe deplina egalitate în drepturi a naționalităților conlocuotoare și a organizațiilor lor democratice la viața politică — toate acestea caracterizează politica națională a Republicii Populare Române.

Printre realizările regimului nostru democratic un loc de cinste îl ocupă rezultatele obținute de noi în domeniul politicii externe.

Este lesne de înțeles că importanța prezintă faptul că în tot lungul graficelor noastre, de jur împrejurul țării noastre nu avem decât țări prietene. În trecut, când țara noastră era condusă de guvernul aservit imperialiștilor străini, aceștia din urmă aveau puțința de a provoca conflicte și încordare între România și vecinii ei. Scopul acestei politici a puterii imperialiste era clar: pentru a putea fi dominați trebuia să fim slabi și izolați. Încheierea de tratate de prietenie și asistență mutuală între România și Iugoslavia, România și Bulgaria, România și Ungaria și Uniunea Sovietică demonstrează că acestor stări de lucruri li s'a pus capăt pentru totdeauna. Noi nu avem nevoie de blocuri. Respingem ideea blocurilor pentru că ea ascunde ideile agresive, iar nouă ne sunt cu desăvârșire străine astfel de idei. Noi respingem ideea blocurilor și pentru că ascunde renunțarea țării mai mici la suveranitatea lor în favoarea puterii imperialiste.

Activitatea diplomatică a guvernului nostru izvorăște din dorința firească de a avea legături de strânsă prietenie cu toate statele real-

mente dornice de pace și de a preveni eventualitatea unei noi agresiuni din partea Germaniei sau a altor țări, care s'ar mălura Germaniei în scopuri agresive. Această activitate a noastră nu poate să displice decât aceluia care nutrește intenția de a încuraja sau provoca o astfel de agresiune, redând nefasta politica de încurajare a agresiunii hitleriste. În schimb politica noastră este primită cu simpatie și înțelegere de toți cei ce vor să vadă cimentată pacea între popoare și colaborarea bazată pe egalitatea în drepturi, pe respectarea și suveranității.

O importanță deosebită prezintă pentru țara noastră tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice. Vreme îndelungată țara noastră a fost folosită de imperialiștii drept parte integrantă a „condonului sanitar” în jurul Uniunii Sovietice, apoi — drept bază de operațiuni pentru atacul direct împotriva ei. Trecutul acesta nu se va mai întoarce niciodată.

Continutul recentului tratat, ca în genere, conținutul relațiilor politice și economice între țara noastră și Uniunea Sovietică prezintă un izbitor contrast cu tratatele și acordurile de „prietenie”, „ajutor” sau oricum le-ar zice, încheiate între statele imperialiste și vasalii lor. Relațiile de prietenie româno-sovietice contribuie la consolidarea suveranității noastre, ne ajută să ne desvoltăm economia, ne ajută să întărim independența noastră politică și economică.

Semnarea tratatului de prietenie cu Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, că și încheierea de tratate de prietenie cu alte țări democratice și dorința de pace din vecinătatea noastră sunt acte de întărire a păcii generale și a independenței noastre acte de asigurare a condițiilor externe favorabile pentru nestingherita continuare a operii de dezvoltare democratică și de ridicare economică a României.

Secol că este necesar să ne opriim în mod deosebit asupra îndatoririlor pe care le avem față de armați.

Pentru țara noastră profund pacifică și pentru poporul ei, armația pusă în slujba întăririi republicii populare, este apărătoarea curierilor democratice ale poporului nostru, apărătoarea independenței și suveranității noastre.

Dar nu numai atât. Pentru masa de tineri cetățeni care trece prin perioada de stagiul militar în rândurile armatei, ea trebuie să devină o adevărată instituție de cultură, o adevărată școală de educație cetățenească, patriotică și democratică. Educând pe ostașii în spiritul devotamentului ne-fărmurit pentru patria democratică și pentru poporul muncitor, ridicând nivelul de cultură al oștagului român, armația are misiunea să contribuie la creșterea cetățeanului nou al Republicii noastre Populare.

Nu e sacrificiu prea mare pentru noi când este vorba de armată și de noile ei. Dorim s'o vedem bine dotată, bine îmbrăcată, bine hrănită, perfect instruită. Să rămână o rusinoasă amintire vremurilor când soldatul și ofițerul român, prost îmbrăcați, umiliți, erau puși să slujească în interesele adevărate ale țării și ale poporului ei interesele clasei exploatare.

Scut al intereselor poporului și al Republicii Populare Române, școală a poporului — astfel concepem noi misiunea armatei în Republica Populară Română.

REPUBLICA POPULARA ESTE FORMA DE STAT PRIN CARE NOI MEMBRII SPURE REALIZAREA MARELUI TEL: DESFINȚAREA EXPLOATĂRII ȘI A CLASELOR EXPLOATATE ÎN INSTAURAREA ORANDUIRII SOCIALISTE ÎN ȚARA NOASTRA.

Tovarăși,
Politica națională a regi-

IV. Reformele pe care le avem de înfăptuit

Cucerirea regimului nostru de democrație populară trebuie să capete o consistență într-o nouă constituție, în care aceste cuceriri să fie consemnate.

Ce trăsături caracteristice trebuie să aibe Constituția Republicii Populare Române?

Înainte de toate, această constituție trebuie să exprime caracterul nou pe care-l are Statul nostru — STAT AL OAMENILOR MUNCII ȘI ALE INTELLECTUALITĂȚII ÎNAINȚATE.

În al doilea rând constituția va trebui să oglindească schimbările pretrecute în structura social-economică a țării. Ea trebuie să consemneze existența, în afară de proprietatea particulară și proprietatea cooperativă a unei forme noi de proprietate — proprietatea obștească — bun comun al întregului popor.

În al treilea rând noua constituție lege fundamentală a unui stat popular nu se va mărgini să proclame în mod pur formal diferite drepturi și libertăți cetățenești. Se știe căe în trecut soarta acestor libertăți. În realitate, în țările capitaliste, marea masă a poporului îi este răpită posibilitatea materială de a exercita ne-stingherii drepturile sale. În constituția noastră, constituția a regimului de democrație populară vor fi înscrise nu numai drepturile cetățenești, ci și GARANȚAREA LOR MATERIALE. Datorită faptului că puterea în Republica Populară Română aparține poporului, libertatea scrisului este garantată prin faptul că mijloacele de tipărire, hârtia, clădirile necesare, se află la dispoziția oamenilor muncii. Libertatea cuvântului și a întrunirilor este garantată pentru toți cei ce muncesc prin faptul că ei au la dispoziția lor oricâte săli sau alte locuri de întrunire etc. Aceasta este una din marile realizări ale regimului nostru democratic.

Nu dorim să asigurăm poporului drepturi ce nu figurează în nicio constituție a țărilor pseudo-democrației capitaliste: dreptul la muncă, dreptul la odihnă, dreptul la învățătură. În țările capitaliste statul — arma de exploatare și asuprire a celor ce muncesc — le refuză până și simpla recunoaștere a acestor drepturi. La noi în țară, în ciuda dificultăților mari pe care le

avem, statul democrat va depune mari eforturi pentru a traduce în viață dreptul la muncă, învățătură, odihnă, ocrotire socială.

În sfârșit, constituția noastră trebuie să proclame deplina egalitate în drepturi între toți cetățenii Republicii Populare Române fără deosebire de sex, naționalitate, rasă, religie, grad de cultură sau stare materială. Noi vom inscrie în constituție dreptul, pe care-l au în țara noastră cetățenii aparținând naționalităților conlocuotoare de a avea școli de orice grad în limbă proprie, de a folosi limba lor maternă în administrație și justiție, etc. Pentru a putea pune capăt inegalității în drepturi între femei și bărbați, noi vom consfinți prin constituție deplina egalitate politică, economică, socială, juridică de care se bucură în statul nostru democrat femeia și vom asigura o protecție specială femeii mame, femeii gravide și copilului.

Din cele spuse reese clar că noua noastră constituție se va dovedi ca dela cel la pământ de constituțiile impuse popoarelor de clasele asupritoare din țările imperialiste.

Una din reformele cele mai mari, pe care vom avea să le înfăptuim în scurtă vreme și care va trebui să fie încadrată în noua constituție, este reforma administrativă. Trebuie create în țara noastră organe s'e puterii locale, care să ia locul învechitelor organe administrative, moștenite depe vremea lui Napoleon.

Aceste organe ale puterii locale vor fi consiliile populare, alese de populație prin vot universal pe sate, comune, plăși, județe.

Consiliile populare vor avea atribuțiuni largi și multilaterale. Ele vor îndruma activitatea administrativă locală, vor asigura respectarea

V. Sarcinile noastre în domeniul economic

În cecece privesc problemele economice, ele trebuie să se găsescă în centrul preocupărilor noastre.

În articolul publicat în ziari „PENTRU PACE TRINITĂ, PENTRU DEMOCRATIE POPULARĂ”, din 1 Ianuarie 1948, arătam că „pentru a înțelege mai just trăsăturile specifice ale procesului de dezvoltare democratică a țării noastre, este necesar să fim seama de faptul că în domeniul politic noi am evoluat mai repede pe drumul democrației populare, decât în domeniul economic”.

Această rămăne în urmă se explică printr-o serie de cauze.

23 August a însemnat prăbușirea politică a regimului de dictatură fascistă, dar structura economică nu a suferit modificări esențiale. Pozițiile de comandă ale vechii noastre economice au rămas în mâinile aceluiași clase și a aceluiași oameni, care dispuneau de ele și înainte de 23 August.

Această împrejurare a constituit piedica principală în drumul refacerii economice a țării întrucât pentru marile capital, pentru moșierime, pentru cercurile reacționare în genere, ruina economică era o armă de luptă împotriva forțelor democratice.

La această se adăugă situația precară a industriei, a transporturilor, a rezervelor de materii prime, datorită războiului hitlerist.

Cei doi ani de secetă au

bumbacul și alte materii prime necesare industriei noastre.

Astfel, în al doilea semestru al anului 1947, s'au obținut următoarele cifre de producție față de a doua jumătate a anului 1938:

„ oțel	86%
„ industria chimică	79%
„ de bază	100%
„ ciment	105%
„ hârtie	94%
„ plumb	93%

În August 1947 am efectuat reforma monetară. Efectul ei binefăcător îl poate aprecia oarecine. Acoperirea în măruri și aur a monetei noastre este în prezent dintr-o parte mai solidă, iar prețurile produselor de primă necesitate manifestă o puternică tendință de scădere.

Aceasta se întâmplă în timp ce în țările înfăptuite imperialiste americane — Franța, Belgia, etc. — situația valutei devine tot mai șubredă. Lucrul acesta demonstrează odată mai mult că de strâns este legată economia de politică. El demonstrează că o orientare politică democratică constituie condiția necesară pentru o politică economică, corespu-zătoare față de interesele vitale ale maselor populare, cât și intereselor naționale ale țării respective.

Am înregistrat un deosebit succes și în domeniul financiar prin realizarea — pentru prima oară după decenii — a echilibrului bugetar.

Regimul încasărilor bugetare

de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dei

este în continuă creștere după schimbarea conducerii Ministerului de Finanțe produsă la 7 Noiembrie 1947.

Acasta se datorează în bună parte măsurilor severe de combatere a evaziunii fiscale din partea capitalului industrial și comercial, îmbinate cu epurarea aparatului fiscal.

Precum se știe noi am renunțat acum pentru prima oară după 23 August de a recurge la emisiunea B.N.R. pentru acoperirea nevoilor bugetare. Cheltuielile Statului precum și obligațiile sale se împlinesc din veniturile ordinare.

Deasemenea, deși mai sunt unele lipsuri și dificultăți, trebuie să menționăm că a provisionarea orașelor cu produse agricole și a satelor cu mărfuri industriale s-a îmbunătățit considerabil.

Toate aceste rezultate dobândite în sectorul industriei și al finanțelor au făcut să apară în economia noastră puternice elemente de stabilitate care formează o bază sănătoasă pentru acțiunea noastră de lichidare a rămănelor în urmă a regimului nostru de democrație populară în domeniul economic.

În economia noastră coexistă mica producție de mărfuri, sectorul capitalismului privat, sectorul capitalismului de stat și elemente socialiste în diversele compartimente ale economiei.

Cu toate că sectorul particular este încă predominant în economie, totuși, datorită pozițiilor politice deținute de proletariat și de aliații săi, și datorită măsurilor de dirijare, control și limitare a beneficiilor, capitalismul este îngrădit de limitele fixate de Stat.

Dar, deși aceste măsuri lasă capitalului particular posibilitatea recuperării unui profit legal, burghezia a acționat în sensul sabotării și dezorganizării producției, al evaziunii capitalurilor din întreprinderi. S-au înmulțit cazurile de abandonare directă a întreprinderilor, ceace împune Statului măsuri de salvare a acestor întreprinderi.

Micii producători, meșteșugarii, meseriașii joacă și au de jucat și pe viitor un rol de seamă în ansamblul economiei noastre. Deaceia ei trebuie să găsească sprijin în organele noastre de Stat.

În ceace privește industria noastră de Stat ea se compune dintr-un număr de întreprinderi construite sau cumpărate de regimurile trecute în special în vederea producției de război.

La originea lor nu s'a ținut seamă de problema rentabilității. Mai ales după război ele au devenit prin deficitul lor, o sarcină pentru bugetul Statului.

Din aceste cauze aceste întreprinderi nu erau organizate legate între ele, iar integrarea lor în economia de pace cere o reorganizare și completare a utilitatii, precum și noi investiții.

În cadrul efortului de redresare economică, contribuția industriei de Stat s'a manifestat în special în sectorul metalurgic, unde greutatea ei specifică poate fi evaluată la 20% în siderurgie, și între 30-40% în industria metalurgică prelucrătoare.

Dar importanța Industriei de Stat constă nu atât în greutatea ei specifică actuală ci în perspectivele ei de dezvoltare, cât și de formare a cadrelor tehnice și administrative, și de găsire a celor mai raționale forme de organizare, care să permită dezvoltarea industrială a țării.

Condițiile naturale pentru dezvoltarea industriei sunt foarte favorabile în țara noastră. Ele ne permit creșterea unei puternice industrie chimice, bazată pe gazele metan, țicui, cărbuni și sare.

Avem posibilitatea să dăm o mare dezvoltare unuia din sectoarele hotărâtoare ale industriei — industria siderurgică — introducând metode moderne de lucru și utilizând minereurile neîntrochinate până acum.

De egală importanță este reorganizarea producției de țicui, pentru care măsurile sunt în curs. Lucrările s'au demarat, un exemplu al metodei de prospectivă și explorări, pe care va trebui să se întreprindă, ne vor permite să cunoaștem mai precis bogățiile naturale ale țării și să intensificăm exploatarea lor.

Bogate perspective de dezvoltare are la noi în țară industria forestieră. Avem tot ce ne trebuie pentru îndeplinirea misiunii istorice pe care și-a luat-o regimul nostru democratic: forțele noastre democratice.

Lichidarea înăpoiării noastre economice, transformarea României într-o țară industrială, agrară înaintată și asigurarea unui nivel de trai ridicat maselor muncitoare.

Pentru a face față aceste misiuni, Statul nostru democratic, Statul celor ce muncesc cu brațul și cu mintea va trebui să-și lărgască și

să-și întărească rolul de conducere în diversele compartimente ale vieții economice.

Tovarăși și tovarășe, Probleme importante stau în fața noastră în sectorul industrial: realizarea de investiții pentru refacerea și dezvoltarea sa, asigurarea rentabilității întreprinderilor și organizarea producției, raționalizarea muncii, mărirea productivității și scăderea prețului de cost.

Dezvoltarea industrială a țării nu se poate realiza fără un efort considerabil de investiții. Noi stăm pe punctul de vedere că investițiile necesare industriei noastre trebuie să pot fi făcute din rezervele pe care le va acumula Statul.

Sursele acestor acumulări sunt:

1. O politică de economisire.

2. Utilizarea brațelor de muncă disponibile în special pentru marile lucrări publice.

3. Mărirea productivității muncii.

4. Mărirea volumului și extinderea numărului de produse exportate, care să asigure posibilități noi de import a utilitatii necesare.

5. O politică fiscală așezată pe temelii noi, care să asigure Statului sume importante pentru investiții și să contribuie la introducerea unei noi repartizări a veniturii naționale.

Viitorul buget va trebui să fie alcătuit pe baza principiului economiei la capitolul cheltuielilor Statului. O reformă fiscală democratică, pe care intenționăm să o realizăm, trebuie să se bazeze pe principiul progresivității după venit a impozitelor.

O altă problemă centrală a industriei noastre este problema rentabilității întreprinderilor. Ea trebuie asigurată atât prin mărirea volumului producției, cât și prin raționalizarea procesului tehnic de producție, prin buna gospodărire a întreprinderilor și îndosăviri prin ridicarea productivității muncii — factori esențiali în scăderea prețului de cost.

Prețul de cost al produselor noastre este încă foarte ridicat. Această situație frânează acțiunea de redresare economică și lovește în interesele populației muncitoare. Sunt necesare măsuri energice pentru a realiza o scădere a prețului de cost al produselor industriale.

Disciplina muncii lasă încă foarte mult de dorit. Absențele și infirmitățile dela lucru, nerespectarea ierarhiei la întreprinderi, nu au fost lichidate.

Este nevoie, pe de o parte de o serie de măsuri administrative în direcția accelerării operațiilor de distribuție rațională a măinii de lucru. Pe de altă parte, însă, o mare răspundere le revine organizațiilor Partidului Muncitoresc Român. Problemele producției trebuie să stea în centrul preocupărilor fiecărei celule de întreprindere, a fiecărei organizații, a fiecărei organe de Partid.

Sindicatul are la rândul lui un rol de mare importanță în acest domeniu. Trebuie să se dea o extindere mare și să se asigure o bună organizare întreprinderilor în producție, care au început să prindă teren în industria noastră. Astfel de exemple ca apelul muncitorilor din Lupeni și eoul stărnit de el printre muncitorii din industria carboniferă, ca întrecerea între o serie de întreprinderi metalurgice, sau ca întrecerea între 21 filaturii — sunt vârstare ținare, dar cu atât mai preioase ale unei noi atitudini față de muncă. Aceste întreceri stimulează producția iar creșterea producției înseamnă posibilitatea de îmbunătățirea vieții maselor.

Sindicatul trebuie să privească sarcina înfruntării unei stricte discipline în producție drept o sarcină permanentă ce le-a fost încredințată de regimul democratic al țării noastre.

Tineretul și deosebit U-niunea Tineretului Muncitoresc ne-a arătat și ne arată și el, pe sarcinile de muncă având, un exemplu al unei astfel de atitudini noi față de muncă.

Cele trei mari lucrări realizate prin muncă voluntară: conducta Agnita-Botorca, Sannatorul Marfa și conducta Ceanul Mare-Cluj, sunt pildă de strălucite ale spiritului și atitudinii acesteia noi.

Aceste două mișcări înrudite între ele — întrecerile în producție și munca voluntară — trebuie încurajate și stimulate prin toate mijloacele. Ar fi inadmisibil să subapreciem rezultatele politice, morale și economice ale acestor noi fenomene ale vieții noastre. Prin măsurile de redresare luate până acum și cele ce urmează să fie luate, împlinim străns cu mobilizarea energiei creatoare a muncitorilor noastre, a tineretului nostru, se crează premisele pentru realizarea în timpul

apropiat a obiectivului nostru nemijlocit în sectorul industrial — atingerea și depășirea nivelului producției din anul 1938. Se crează premisele pentru organizarea planificată a economiei noastre. Este necesar să ne pregătim de a face noi pași înainte în dezvoltarea noastră economică, trecând dela programele de producție, pe baza cărora lucrăm acum, la forme superioare de planificare, pentru a concentra toate forțele materiale, financiare și omenești în vederea refacerii rapide, a dezvoltării economice a țării și a creerii unor condiții de viață ferice pentru toți cei ce muncesc în țara noastră.

Am arătat mai sus că noi dorim să asigurăm dezvoltarea industrială a țării noastre. Este evident că aceasta nu înseamnă să aținem acest scop dezvoltând industria în detrimentul agriculturii. Dimpotrivă, acestea înseamnă că odată cu dezvoltarea intensă a industriei și agricultura noastră va trebui scoasă din starea de înăpoiere, modernizată, înzestrată cu mijloacele tehnice necesare, cu seminte selecționate și vite de soi.

În urma reformei agrare, în sate predomină numeric mica proprietate țărănească. Alături de ea există la țară elemente capitaliste care, folosind mâna de lucru salariată și dispunând de mijloace de producție, își mențin o poziție economică preponderantă în aprovizionarea cu produse agricole a orașelor.

Este necesară întărirea economică a micului producător, apărarea lui împotriva exploatații sub toate formele multiple în care ea se manifestă la țară, sporirea

partii lui în schimbul de produse cu orașul și dezvoltarea cooperării și ajutorului reciproc între țărani săraci.

Trebuie dată o deosebită atenție fermelor de Stat cărora li se adaugă acum domeniile coroanei. Rolul lor este nu numai de a contribui direct la mai buna aprovizionare a orașelor, dar și de a servi drept educator și îndrumător al micilor gospodării prin utilizarea rațională a mijloacelor moderne de producție agricolă și — lucru deosebit de important — prin organizarea stațiilor de mașini.

Îndesebi este nevoie de sprijinirea și încurajarea cooperării la sate. În condițiile unui regim de democrație populară, cooperarea trebuie să promoveze interesele țărănilor muncitori, să lupte împotriva exploatații și sărăciei, să contribuie la modernizarea agriculturii, la sporirea productivității solului, la ridicarea nivelului traiului material și cultural al țărănilor muncitori.

Câteva cuvinte cu privire la circulația mărfurilor. În acest domeniu sectorul de stat, a făcut progrese semnificative, în ultimul timp. Astfel a fost în mare măsură eliminat capitalul particular din comerț cu ridicata, atât prin regimul de licențiere unic a celor mai însemnate produse agricole, cât și prin creșterea societăților de stat pentru distribuția mărfurilor manufacturate.

Comerțul exterior, care constituie o sursă de beneficii importante pentru capitalul particular, pe lângă marile posibilități de evaziune pe care le oferea, a fost fie preluat de Stat, fie

se putea merge pe linia creării unui partid de tip laburist, alcătuit din diferite organisme autonome și eterogene. Nu se putea înfăptui o unitate formală care să lase câmp liber existenței a tot felul de grupuri și grupulețe în interiorul partidului.

Deaceia Congresul acesta a fost precedat de o îndelungată perioadă de lămurire ideologică, de apropiere tovarășească și de acțiune practică comună. Unitatea organică a rândurilor partidului nostru muncitoresc este astăzi un fapt. Datoria noastră primă este de a o consolida și a o păzi ca ochii din cap.

Trebuie spus că începând dela cele două Comitete Centrale ale noastre și dela Comisia Centrală de organizare a Partidului Unic Muncitoresc și sfârșind cu ultima organizație de jos, acțiunea de pregătire și traducere în viață a unității organizatorice în cadrul Partidului Muncitoresc Român s'a desfășurat într-un spirit de concurență tovarășească. Puteam să ne felițăm cu toții pentru acest rezultat al muncii noastre.

Prin convocarea acestui congres care încheie procesul de înfăptuire a unității organizatorice a proletariatului român, misiunea celor 2 Comitete Centrale ale noastre — Comitetul Central al Partidului Comunist Român și Comitetul Central al Partidului Social-Democrat, este terminată. Va revine vouă tovarășii delegați și delegați, sarcina de a alege primul Comitet Central al Partidului Muncitoresc Român!

Dacă nu ne-a fost indiferent CUM să fie realizat partidul unic, cu atât mai puțin ne-a putut fi indiferent pe ce baze ideologice s'a construit Partidul Muncitoresc Român.

Asa cum s'a văzut și din Platforma Partidului Unic Muncitoresc, adoptată de cele două Comitete Centrale ale noastre, la baza Partidului Muncitoresc Român noi am pus ideologia de clasă a proletariatului — ideologia marxistă-leninistă. Noi am declarat că întreaga activitate a Partidului Muncitoresc Român se întemeiază pe glorioasă învățătură, căreia proletariatul de pretutindeni îi datorază toate victoriile lui și care-i va aduce și în viitor noi victorii strălucitoare — învățătura lui Marx, Engels, Lenin, Stalin.

Partidul Muncitoresc Român se închează odată cu un partid al luptei împotriva exploatații, împotriva tuturor exploataților muncitorimii și ai țărănilor muncitoare, pentru dezvoltarea mai departe a democrației populare pe care noi o considerăm ca drum înspre realizarea mărețului nostru scop final — societatea socialistă și societatea comunistă.

Partidul Muncitoresc Român se închează totodată cu un partid al luptei împotriva imperialismului, care primejduiește independența noastră politică și economică, suveranitatea noastră națională și pacea între popoare.

pus sub directul și nemijlocit al său control.

În ce privește comerțul cu amănuntul, sectorul particular este predominant. Și aici Statul prin înființarea magazinelor de Stat, a apărut ca un factor regulator în domeniul circulației și al prețurilor.

Dar înființarea magazinelor de stat nu înseamnă și nu trebuie interpretată ca o lichidare a sectorului particular în domeniul comerțului cu amănuntul.

Dimpotrivă, noi socotim că în acest domeniu coexistența sectorului de stat și a sectorului particular este posibilă și necesară pentru înțelegerea unei bune circulații a mărfurilor. Micul comerciant, cinstit față de stat și client, are de împlinit un rol de seamă în procesul de circulație a mărfurilor și poate conta pe înțelegere din partea regimului democratic.

Precum vedeți, tovarășii delegați și delegați, sarcinile ce stau în fața noastră în domeniul economic, sunt extrem de variate. Ele vor necesita eforturi serioase pentru aducerea lor la îndeplinire. Dar noi avem încrederea fermă că aceste sarcini vor fi traduse cu deplin succes în viață.

Muncitorii, țărani, intelectuali, călăuzii de Partidul Muncitoresc Român, devin tot mai conștienți de faptul că El sunt stăpâni în această țară, stăpâni peste bunurile și bogățiile ei, ca bunii gospodari, au datoria să îngrijească și să înnulească aceste bunuri, cu toate forțele lor spre folosul lor.

Aceasta este izvorul încrederii noastre în succesul operei de redresare economică.

VI. Realizarea Partidului Muncitoresc Român

Tovarăși și tovarășe,

Realizarea Partidului Muncitoresc Român — partidul unic al clasei muncitoare, trebuie privită ca o nouă izbândă mare a proletariatului din România în munca lui de clădire a democrației populare.

Cunoaștem cu toții ce urmări păgubitoare a avut pentru muncitorime și pentru tot poporul sciziunea în rândurile clasei muncitoare. Omenirea ar fi ajuns mult mai departe pe drumul progresului, dacă muncitorimea nu era sciziionată dacă elementele de dreapta, vândute clericilor capitalișto-moșieresti și guvernelor lor, nu ar fi avut posibilitatea să descompună și dezorganizeze rândurile proletariatului.

Unitatea muncitorimii este deosebit de necesară atunci când o țară are de îndeplinit sub conducerea proletariatului, prefaceri adânci de ordin social și economic. Așa cum arăta tovarășul Stalin „pentru că muncitorii s'a potă învinge, trebuie să-i însușească o singură voință, trebuie să-i conducă un singur partid, ce se bucură de încrederea netăgăduită a majorității clasei muncitoare”.

Această idee este rezultatul experienței istorice a clasei muncitoare din întreaga lume. Experiența noastră proprie constituie încă o confirmare a justetei ei.

Pentru a putea îndeplini cu succes rolul său de forță conducătoare, de hegemon al lagărului democratic, pentru a putea antrena întregul popor în opera de dezvoltare economică a României, proletariatul trebuie să fie condus de un singur stat major.

ACEST STAT MAJOR AL CLASEI MUNCITOARE ESTE ASTAZI PARTIDUL MUNCITOARESC ROMÂN.

Realizarea unității proletariatului este rezultatul unui proces îndelungat. Nouă nu ne-a fost deloc indiferent CUM se va ajunge la realizarea unității. PRINCIPIALITATEA DE CLASĂ — iată ce a stat la baza acțiunii de realizare a Partidului Muncitoresc Român.

Unitatea s'a făcut în lupta neîmpăcată împotriva social-democraților de dreapta — agenți ai dușmanului de clasă în rândurile muncitorimii și dușmani ai unității proletare. Social-democrații de dreapta, fideli instructorii și urmăritorii primite din afară, sugereau să izoleze P. S. D. de restul forțelor democratice și în primul rând de P. C. R. și să transforme P. S. D. într-un instrument al claselor posedante. Fără demascarea și izolarea lor, fără privirea buruienilor de felul lui Titel Petrescu și a acoliților săi, unitatea politică și organizatorică a clasei muncitoare ar fi fost îngreunată și întârziată. Este bine să cercetăm cu băgare de seamă grădina noastră, ca nici un fir de rădăcină a acestor buruieni să nu rămână printre brazdele ei.

Principiul unității ORGANICE — aceasta este a doua idee ce ne-a călăuzit în acțiunea de realizare a Partidului Muncitoresc Român, Nu

Partidul Muncitoresc Român condamnă și combate cu tărie pe trădătorii social-democrați de dreapta care otrăvind conștiința muncitorimii, urmăresc — așa cum just arată Platforma P.U.M. — „întărirea forțelor imperiașismului și slăbirea forțelor democratice și ale clasei muncitoare”.

Consfătuirea informativă a celor 9 partide comuniste a arătat necesitatea ca „lagărul anti-imperialist, democratic și să strângă rândurile, să elaboreze o platformă de acțiune coordonată și să elaboreze tactica sa împotriva principalelor forțe ale lagărului imperialist, împotriva imperialismului american, împotriva aliaților săi englezi și francezi, împotriva socialștilor de dreapta în primu rând a celor din Anglia și Franța”.

PARTIDUL MUNCITOARESC ROMÂN TREBUIE SĂ FIE UN ACTIV PARTICIPANT AL ACESTEI ACȚIUNI COORDONATE ÎMPOTRIVA IMPERIALISMULUI ȘI A INSTIGĂȚIILOR LA UN NOU RAZBOI.

Acestea sunt bazele ideologice și politice ale Partidului Muncitoresc Român, dela care s'a pornit la elaborarea proiectului de statut al Partidului, ce va fi supus aprobării congresului nostru.

Statutul va trebui să fie legea fundamentală a partidului nostru muncitoresc, Constituția sa. Sarcina de a vă prezenta statul în amănunțime acest statul îi revine unui alt tovarăș. Eu mă voi ocupa de câteva trăsături esențiale ale lui.

În determinarea caracterului Partidului Muncitoresc Român proiectul de statut se inspiră din teoria leninistă-stalinistă despre partidul de tip nou. În celebra sa lucrare „Despre bazele leninismului” Stalin arată că în împrejurările stadiului imperialist al capitalismului, când în fața proletariatului se pun sarcini noi și mărețe, a crede că aceste sarcini noi pot fi îndeplinite de partidele vechi social-democrate ar însemna a te osândi la o înfrângere inevitabilă. În asemenea condiții este nevoie de un partid de luptă revoluționar — înarmat cu teoria marxistă-leninistă, care să-i permită să cunoască legile de dezvoltare a istoriei. Partidul acesta trebuie să fie detașamentul de avangardă al proletariatului, adică un partid care nu se mărginește să înregistreze ce simte și ce gândește masa clasei muncitoare și care nu se lărgeste în coada mișcării spontane sau a unor stări de spirit înapoiate ci și să se ridice deasupra intereselor de moment ale proletariatului și să ridice masele la nivelul intereselor DE CLASĂ ale proletariatului. Așa cum a știut s'o facă și avangarda proletariatului din țara noastră, în multe momente complicate ale ultimilor ani.

Un partid de avangardă al proletariatului, partid alcătuit din cele mai hotărâte cele mai luminate elemente ale clasei muncitoare, elemente devotate cu trup și

suflet cauzei noastre — așa trebuie să fie Partidul Muncitoresc Român.

Pentru a asigura a asemenea caracter al partidului, proiectul de statut prevede că elementele aparținând claselor exploatare, nu pot fi membri ai partidului. Deasemenea proiectul de statut introduce pentru toți cei ce doresc să intre de-acum înainte în partid un stagiul de candidat de 6 luni pentru a lua cunoștință de programul, statutul și tactica partidului și pentru a da organizațiilor partidului posibilitatea verificării însușirilor candidatului.

Trebuie verificată situația fiecăruia, trecutul lui, activitatea și devotamentul lui. Elementele străine de clasa muncitoare, strecurate în rândurile noastre, elemente care au activat în mișcarea legionară, diversii afaceriști și carieristi, oameni cu o atitudine necorespunzătoare moralei proletare nu au ce căuta în partid. Curățirea rândurilor partidului de elemente dusemănoase, străine, necinstite nu poate decât să-i întărească prestigiul în ochii întregului popor și să-i cimenteze și mai mult rândurile.

O altă problemă importantă de care se ocupă statutul este cea a îndatoririlor membrului de partid. Principiul organizatoric de bază al Partidului Muncitoresc Român este centralismul democratic. Acest principiu, de un democratic autentic, prevede largi drepturi pentru oricare membru al partidului, indiferent de situația pe care o ocupă în partid. Dar totodată el prevede și îndatoriri, obligatorii pentru toți membrii fără excepție — aceasta deosebite indiferent de situația pe care o ocupă în partid.

Partidul este unitatea de voință și acțiune. Deaceia datoria sfântă a membrului de partid este de a păstra cu strictețe disciplina de partid și să aere cu strânsă unitatea partidului împotriva tuturor celor ce ar amenința-o, Muncitorul conștient nu se teme de discipline. Numai elementelor anarhice străine de clasa muncitoare, păstrarea strictă a disciplinei li se pare o îndatorire prea grea. Dar asemenea elemente se pun ele însăși în afara partidului. Cu atât mai mult n'au ce căuta în partid acei ce ar încerca să aducă cea mai mică atingere unității partidului. Nici un fel de fracțiuni și grupulețe nu pot fi admise într-un partid revoluționar de avangardă al proletariatului.

O altă îndatorire a membrului de partid este de a lua parte activă la viața politică a partidului și a Statului. El este dator să-și întărească permanent legătura cu masele, a le ambreia în activitatea politică și obștească, a le fi cum spune proiectul de statut „sfătuitor și conducător devotat”.

Un exemplu de înțelegere a acestei îndatoriri ne dau îndrumătorii partidului nostru. Noi ne-am pus acum ca sarcină să dobândim ca numărul îndrumătorilor de partid să treacă de 100.000, aceasta în afară de îndrumătorii din sindicate și alte organizații de masă. Avem

mișcare nu a avut sprijinul și îndrumarea unei mișcări muncitorești revoluționare. După primul război mondial, când regele Ferdinand și partidul brătienist au înșelă țărâna prin reforma cîmătății din anul 1922, Partidul Comunist a fost singurul care a avut curajul să-i ceară o nouă și adevărată reformă agrară, iar mai târziu tot el a fost acela care în dus lupta împotriva criminalei legi a circulației bunurilor agricole a „țărănistului” Mihalache, care răpea pământul țărănilor nevoiași în favoarea moșierilor și chaburilor. În 1933 muncitorimea ceteristă și petrolistă ridicându-se împotriva imperialismului plan dela Geneva impus de bancheri străini și acceptat cu slugărie de guvernarea manistă, a luptat nu numai pentru propriile ei revendicări ci și pentru interesele maselor țărănimii, împotriva desmălturii scumpetei și a impozitelor, care-i sărăceau pe țaran.

După 23 August 1944, partidul de luptă al proletariatului a fost acela care a chemat țărani să pășescă cu dela sine putere, peste capul guvernului Rădescu, la înfăptuirea reformei agrare. Țărâna muncitoare ține minte frăteșcul ajutor ce i-a fost dat de muncitori în vederea realizării reformei agrare, pe socoteala moșierimii. Țărâna mai ține minte și marele ajutor ce i-a fost acordat de muncitorime în muncile agricole în perioada grea a secetei și cu multe alte ocazii. Ea vede

mișcare nu a avut sprijinul și îndrumarea unei mișcări muncitorești revoluționare. După primul război mondial, când regele Ferdinand și partidul brătienist au înșelă țărâna prin reforma cîmătății din anul 1922, Partidul Comunist a fost singurul care a avut curajul să-i ceară o nouă și adevărată reformă agrară, iar mai târziu tot el a fost acela care în dus lupta împotriva criminalei legi a circulației bunurilor agricole a „țărănistului” Mihalache, care răpea pământul țărănilor nevoiași în favoarea moșierilor și chaburilor. În 1933 muncitorimea ceteristă și petrolistă ridicându-se împotriva imperialismului plan dela Geneva impus de bancheri străini și acceptat cu slugărie de guvernarea manistă, a luptat nu numai pentru propriile ei revendicări ci și pentru interesele maselor țărănimii, împotriva desmălturii scumpetei și a impozitelor, care-i sărăceau pe țaran.

După 23 August 1944, partidul de luptă al proletariatului a fost acela care a chemat țărani să pășescă cu dela sine putere, peste capul guvernului Rădescu, la înfăptuirea reformei agrare. Țărâna muncitoare ține minte frăteșcul ajutor ce i-a fost dat de muncitori în vederea realizării reformei agrare, pe socoteala moșierimii. Țărâna mai ține minte și marele ajutor ce i-a fost acordat de muncitorime în muncile agricole în perioada grea a secetei și cu multe alte ocazii. Ea vede

mișcare nu a avut sprijinul și îndrumarea unei mișcări muncitorești revoluționare. După primul război mondial, când regele Ferdinand și partidul brătienist au înșelă țărâna prin reforma cîmătății din anul 1922, Partidul Comunist a fost singurul care a avut curajul să-i ceară o nouă și adevărată reformă agrară, iar mai târziu tot el a fost acela care în dus lupta împotriva criminalei legi a circulației bunurilor agricole a „țărănistului” Mihalache, care răpea pământul țărănilor nevoiași în favoarea moșierilor și chaburilor. În 1933 muncitorimea ceteristă și petrolistă ridicându-se împotriva imperialismului plan dela Geneva impus de bancheri străini și acceptat cu slugărie de guvernarea manistă, a luptat nu numai pentru propriile ei revendicări ci și pentru interesele maselor țărănimii, împotriva desmălturii scumpetei și a impozitelor, care-i sărăceau pe țaran.

După 23 August 1944, partidul de luptă al proletariatului a fost acela care a chemat țărani să pășescă cu dela sine putere, peste capul guvernului Rădescu, la înfăptuirea reformei agrare. Țărâna muncitoare ține minte frăteșcul ajutor ce i-a fost dat de muncitori în vederea realizării reformei agrare, pe socoteala moșierimii. Țărâna mai ține minte și marele ajutor ce i-a fost acordat de muncitorime în muncile agricole în perioada grea a secetei și cu multe alte ocazii. Ea vede

mișcare nu a avut sprijinul și îndrumarea unei mișcări muncitorești revoluționare. După primul război mondial, când regele Ferdinand și partidul brătienist au înșelă țărâna prin reforma cîmătății din anul 1922, Partidul Comunist a fost singurul care a avut curajul să-i ceară o nouă și adevărată reformă agrară, iar mai târziu tot el a fost acela care în dus lupta împotriva criminalei legi a circulației bunurilor agricole a „țărănistului” Mihalache, care răpea pământul țărănilor nevoiași în favoarea moșierilor și chaburilor. În 1933 muncitorimea ceteristă și petrolistă ridicându-se împotriva imperialismului plan dela Geneva impus de bancheri străini și acceptat cu slugărie de guvernarea manistă, a luptat nu numai pentru propriile ei revendicări ci și pentru interesele maselor țărănimii, împotriva desmălturii scumpetei și a impozitelor, care-i sărăceau pe țaran.

După 23 August 1944, partidul de luptă al proletariatului a fost acela care a chemat țărani să pășescă cu dela sine putere, peste capul guvernului Rădescu, la înfăptuirea reformei agrare. Țărâna muncitoare ține minte frăteșcul ajutor ce i-a fost dat de muncitori în vederea realizării reformei agrare, pe socoteala moșierimii. Țărâna mai ține minte și marele ajutor ce i-a fost acordat de muncitorime în muncile agricole în perioada grea a secetei și cu multe alte ocazii. Ea vede

mișcare nu a avut sprijinul și îndrumarea unei mișcări muncitorești revoluționare. După primul război mondial, când regele Ferdinand și partidul brătienist au înșelă țărâna prin reforma cîmătății din anul 1922, Partidul Comunist a fost singurul care a avut curajul să-i ceară o nouă și adevărată reformă agrară, iar mai târziu tot el a fost acela care în dus lupta împotriva criminalei legi a circulației bunurilor agricole a „țărănistului” Mihalache, care răpea pământul țărănilor nevoiași în favoarea moșierilor și chaburilor. În 1933 muncitorimea ceteristă și petrolistă ridicându-se împotriva imperialismului plan dela Geneva impus de bancheri străini și acceptat cu slugărie de guvernarea manistă, a luptat nu numai pentru propriile ei revendicări ci și pentru interesele maselor țărănimii, împotriva desmălturii scumpetei și a impozitelor, care-i sărăceau pe țaran.

După 23 August 1944, partidul de luptă al proletariatului a fost acela care a chemat țărani să pășescă cu dela sine putere, peste capul guvernului Rădescu, la înfăptuirea reformei agrare. Țărâna muncitoare ține minte frăteșcul ajutor ce i-a fost dat de muncitori în vederea realizării reformei agrare, pe socoteala moșierimii. Țărâna mai ține minte și marele ajutor ce i-a fost acordat de muncitorime în muncile agricole în perioada grea a secetei și cu multe alte ocazii. Ea vede

mișcare nu a avut sprijinul și îndrumarea unei mișcări munc

ULTIMELE STIRI

GVERNUL GOTTWALD RAMANE NECLINTIT LA POSTUL SAU

CUM SE DESFAȘOARA EVENIMENTELE DIN CEHOSLOVACIA

Partidul Comunist Cehoslovac demască legăturile dintre reacțiunea internă și bandele de spioni trimise din Apus

PRAGA, 21 (Radior). — TASS transmite: În legătură cu noua situație internă, Prezidiul Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac...

KLEMENT GOTTWALD

Cât de lipsită de răspundere a fost comportarea reprezentanților lor anumiți partide politice, de clară mai departe apelul, reiese în mod evident dacă se iau în considerare următoarele: anume personalități influente au porinit săcări împotriva autorităților și organizațiilor de securitate națională pentru a camufla și apăra activități de spionaj care au luat în momentul de față proporții neobișnuite și care sunt o dovadă a conspirației pe scară mare a reacțiunii interne și externe împotriva Republicii noastre.

ziarului SVOBODNE SLOVO, organ central al partidului socialist-național, califică pe spionii drept „persoane induse în eroare” și aceasta într-un moment când ministrul de Interne Nessel, și ministrul apărării naționale, generalul Svoboda, se văd siliiți să propună măsuri extraordinare pentru siguranța statului.

Criza politică internă provocată pe neașteptate de reprezentanții partidelor de centru din guvern ne-a pus astfel în fața amenințării discordiei interne și a amenințării pe care o reprezintă așezării reacțiunii străine.

SLOVO, organul partidului socialist național publică un articol mincinos. Comunicatul spune că această organizație de spionaj a fost descoperită în urma declarațiilor unui membru al acestei organizații care a fost arestat. Prin cipalul organizator al acestui grup este locotenentul de rezervă pravomir Rajhi, care împreună cu alte câteva persoane au încercat să pună bazele unei organizații anti-naționale, colaborând cu anumiți ofițeri, dela care a primit informații asupra armatei cehoslovace.

La așezarea lui William Gallacher, Participă la congres pește 1.000 de delegați și organizații Partidului Comunist Englez. Numeroși reprezentanți străini vor aduce Congresului salutul partidelor comuniste europene, între alții, Croizat, fost ministru francez al muncii; Gollit, delegat al Partidului Comunist Italian; Antonio Sanz (Spania); Karl Altman (Austria); Malachy Grey și Edward Grey (Irlanda).

In 1948 Producția articolelor de mare consum va depăși nivelul de dinainte de război în U. R. S. S.

MOSCOVA, 21 (Radior). — TASS transmite: În 1948 industria sovietică a articolelor de mare consum va depăși nivelul de dinainte de război...

Nouă dovezi despre Participarea ofițerilor americani la luptele din Grecia

BELGRAD, 21, (Radior). — TAN. JUG transmite: Postul de radio Grecia Liberă, comandanți participarea ofițerilor americani la operațiile împotriva armatei democratice...

și moartea a doi ofițeri americani în cursul operațiilor din apropierea orașului Kalkata dovedesc poporul grecesc că împotriva ofițerilor americani pregătite o imixtiune fătă în războiul civil...

Deschiderea Congresului Partidului Comunist Englez

LONDRA, 21 (Radior). — A. F. P. transmite: Congresul Partidului Comunist Englez s'a deschis Sâmbătă dimineață sub președinția lui William Gallacher.

O nouă victorie electorală a comunistilor englezi

LONDRA, 21 (Radior). — La așezarea lui William Gallacher, Participă la congres pește 1.000 de delegați și organizații Partidului Comunist Englez.

70% din teritoriul Greciei se află sub controlul Armatei Democratice

„Teritoriul pe care-l apărăm constituie într-adevăr șapte zecimi din țara noastră și are 2 milioane locuitori” declară generalul Markos

Generalul Markos, primul ministru al guvernului Greciei Libere și comandantul suprem al Armatei Democratice grecești a făcut de curând importante declarații unui corespondent al ziarului „SZABAD NEP” oficial al Partidului Comunist Ungar.

Cele trei partide reacționare urmăresc răsturnarea regimului de democrație populară

Grupul celor trei partide politice — partidul socialist-național, partidul popular-catolic și partidul democrat slovac — constituie în mod evident un bloc antidemocratic, antipopular și antisocialist, al cărui scop este răsturnarea regimului de democrație populară și prelucrarea puterii de către reacționari.

Confuzie și deprimare în cercurile americane guvernamentale

D. Truman încearcă zadarnic să ridice „prestigiul” partidului său

NEW-YORK, 21 (Radior). — TASS transmite: La dejunul dat la Washington cu ocazia aniversării lui Jefferson...

Miscarea democratică și lupta de eliberare a cuprins în așa măsură orașele și munții Greciei, încât ne-a făcut posibilă ofensiva atât pe front, cât și pe teren politic.

„Vrem un guvern GOTTWALD fără miniștri reacționari”

Rezoluția adoptată la o mare întrunire organizată la Praga de Partidul Comunist Cehoslovac

PRAGA, 21 (Radior). CETEKA transmite: Luând cuvântul la o mare întrunire a partidului comunist la Praga, Gottwald primul ministru a declarat între altele: „Noi propunem ca locurile rămase libere în guvern prin decizia unor miniștri să fie ocupate de oameni noi, rămași credincioși spiritului Frontului Național născut în lupta comună împotriva invadatorilor străini.”

ESECUL ACȚIUNILOR PENTRU READUCEREA LUI WALLACE ÎN PARTIDUL D-LUI TRUMAN

NEW-YORK, 21 (Radior). — TASS transmite: Corespondentul ziarului NEW-YORK TIMES anunță din Miami (Florida) că Henry Wallace a spus într-o cuvântare...

Secretarul general al F. S. M.-ului Saillant denunță încercările de spargere a unității sindicale mondiale

PARIS, 21 (Radior). — L'HUMANITE publică articolul secretarului general al Federației Sindicale Mondiale, Louis Saillant, prin care răspunde campaniei presei reacționare internaționale...

Altă organizație de spionaj descoperită în Cehoslovacia

PRAGA, 21 (Radior). — TANUG transmite: Ministrul de Interne și ministrul apărării naționale din Republica Cehoslovacă au dat publicității un comunicat oficial comun privitor la descoperirea grupului de spioni în frunte cu Pravomir Rajhi, despre care SVOBODNE

Tribunalul american dela Nürenberg aprobă atrocitățile hitleriste

VIOLENTE ATACURI ÎMPOTRIVA SENTINȚEI RUSINOASE A TRIBUNALULUI AMERICAN ÎN PROCESUL FOȘTILOR COMANDANȚI GERMANI DIN BALCANI

PRAGA, 21 (Radior). — Presa cehoslovacă critică verdictul pronunțat de către tribunalul american în procesul generalilor germani dela Nürenberg.

Prin verdictul său tribunalul militar american a considerat legală executarea a multe mii de ostateci în Europa de sud-est, Polonia și Uniunea Sovietică.

„PARTIDUL ȘI POPORUL AU DREPTATE”

Declarațiile compozitorului sovietic Dmitri Șostacovici

MOSCOVA, 22 (Radior). — TASS transmite: Compozitorul Dmitri Șostacovici a făcut următoarea declarație corespondentului agenției TASS: De fiecare dată când s'a făcut interpretat voineț poporului, Partidul Bolșevic a îndreptat greșelile cutărui sau cutărui artist...

Industria sovietică unul din izvoarele puterii Armatei Sovietice

La sfârșitul războiului împotriva Germaniei hitleriste, Armata Sovietică dispunea de o artilerie de cincisprezece ori mai mare decât artileria sa dinainte de război, de 15 ori mai multe tancuri și de 5 ori mai multe avioane

MOSCOVA 21 (Radior). — TASS transmite: La 23 Februarie, poporul sovietic va sărbători a 30-a aniversare a armatei sale...

Prin verdictul său tribunalul militar american a considerat legală executarea a multe mii de ostateci în Europa de sud-est, Polonia și Uniunea Sovietică.

Eliberarea orașului Anșan din Manciuria

SHANGHAI, 21 (Radior). — TASS transmite: Știri din cercurile guvernamentale ale Kuomintangului confirmă căderea orașului Anșan, important centru al industriei siderurgice în Manciuria.

La includerea Editiei Agravarea situației financiare din St. Unite

In timp ce prăbușirea prețurilor agricole continuă, monopoliurile sporesc necontenit prețurile produselor industriale — Restrângerea creditelor acordate de băncile americane.

NEW-YORK, 22 (Radior). — TASS transmite: La 19 Februarie, oaste companiile de oțel acționând probabil de comun acord, au anunțat urecarea prețurilor cu aproximativ 5 dolari de tonă pentru diversele tipuri de oțeluri semifinite.